

Rozważania: wtorek 30 tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na wtorek trzydziestego tygodnia okresu zwykłego. Proponowane tematy to: Bóg działa przez to, co małe; niewspółmierność pomiędzy misją a narzędziem; słowo, które zakwasza.

- Bóg działa przez to, co małe;
- Niewspółmierność pomiędzy misją a narzędziem;
- Słowo, które zakwasza.

PAN JEZUS przyszedł, aby objawić nam wewnętrzne życie Boga i Jego zbawczy zamysł. Ale jak wyjaśnić słowami wielkość miłości, jaką pragnie nam dać? Dlatego Pan Jezus, podczas swojej publicznej posługi poczuł potrzebę odnalezienia obrazów, które rzuciłyby światło na jego tajemnicę: «Do czego podobne jest królestwo Boże i z czym mam je porównać?» (Łk 13, 18), pytał się.

Wybierając obrazy z życia codziennego, Pan Jezus pragnie wprowadzić nas w tę tajemnicę drogą, która jest nam znana. W tych przykładach możemy odkryć jakiś aspekt działania Boga w naszych duszach i w historii. Królestwo Boże «podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał w swoim ogrodzie. Wyrosło i stało się wielkim drzewem, tak że ptaki podniebne zagnieździły się na jego gałęziach». Jest także «podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła

w trzy miary mąki, aż wszystko się zakwasiło» (Łk 13, 19.21).

Ziarnko gorczycy i zaczyn mówią nam o małości i dyskrecji. Bóg działa często w sposób nie rzucający się w oczy, ale zawsze skuteczny. Aby odkryć tę jego pokorną i ukrytą wszechmoc, konieczne jest skupienie się na tym, co nie budzi zainteresowania. Czasami może nie być to łatwe, ponieważ nasze dnie są pełne działań, które absorbują dużą część naszej uwagi i możemy nie zdawać sobie sprawy z działania Boga. A jednak to właśnie w tych okolicznościach, «Bóg działa, na sposób małego dobrego ziarna, które cicho i powoli kiełkuje. I stopniowo staje się bujnym drzewem, które daje życie i orzeźwienie wszystkim. Także ziarno naszych dobrych uczynków może się wydawać nikłe; a jednak wszystko, co jest dobre, należy do Boga, a zatem pokornie, powoli przynosi owoc. Dobro –

przypomnijmy o tym – wzrasta
zawsze w sposób pokorny, w sposób
skryty, często niewidoczny»^[1].

MÓWIĄC O ZIARNKU gorczycy, Pan
Jezus opisuje swoim uczniom także
sytuację jego Kościoła pośród świata:
«Zechciał Pan Bóg dać dowód swojej
wielkości. Właśnie tak stanie się z
głoszeniem królestwa Bożego. I
rzeczywiście, najsłabsi, najmniejsi
pośród ludzi, będą uczniami Pana;
ale ponieważ w nich była wielka siła,
rozwinęła się i rozprzestrzeniła po
całym świecie»^[2]. Ewangelizacja i
rozszerzanie królestwa Chrystusa
jest dziełem, które rozpoczyna się od
tego co małe. Tak właśnie się dzieje
także z każdym chrześcijaninem.
Możemy pomyśleć o każdym z nas
jako o ziarnku gorczycy rzuconym na
ziemię jaką jest nasze otoczenie
zawodowe i rodzinne. Siłą małych

aktów miłości możemy stać się schronieniem dla wielu ptaków powietrznych, które zbudują gniazda na naszych gałęziach.

Ta rzeczywistość może napełnić nas nadzieją i optymizmem, kiedy myślimy, że rozszerzanie królestwa Bożego w świecie jest trudne. «Może się pojawić pewna subtelna pokusa, może ogarnie nas myśl, że bardzo niewielu jest gotowych odpowiedzieć na to Boże zaproszenie; bądź też, iż jesteśmy tylko narzędziami, które niewiele są warte»^[3]. Jednakże wiemy, że wystarczy trochę zaczynu, aby zakwasić całe ciasto. Mamy pewność, «że Jezus Chrystus odkupił nas wszystkich, ale zatrudnić pragnie nas niewielu, byśmy, pomimo naszej osobistej nicości, głosili zbawienie»^[4]. Historia Kościoła została rozpoczęta przez niewielu osób bez większych talentów, ale z łaską wynikającą z zobaczenia zmartwychwstałego Jezusa i otrzymania Ducha Świętego.

Inni mieli więcej zdolności lub środków w swoim zasięgu, jak pokazują listy św. Pawła, mówiąc o pierwszych wspólnotach chrześcijańskich. W każdym razie, siła wiary wcielona w życie doprowadziła jednych i drugich, aby dotarli aż do granic znanego wówczas świata i aż do różnych warstw społecznych. I w ten sam sposób także i my możemy dotrzeć do wszystkich osób, które nas otaczają.

ZACZYN działa jak ukryta i tajemnicza siła. Święty Josemaría w ten sposób opisywał wyrób domowego chleba: «W wielu miejscach — może byliście tego świadkami — wypiek chleba stanowi prawdziwy obrzęd, przynoszący wspaniałe, apetyczne bochenki. Wybiera się dobrą mąkę, możliwie

jak najlepszego gatunku. Wyrabia się ciasto w dzieży, miesza się je z zaczynem długo i starannie.

Następnie odstawia się je do ciepłego miejsca, co jest niezbędne, aby drożdże zaczęły działać i ciasto wyrosło. W tym czasie piec nagrzewa się od płonących polan. A to ciasto włożone do żaru paleniska zamienia się w miękki i chrupiący chleb. Nie można by było tego osiągnąć bez skutecznego i niezauważalnego działania drożdży, tej odrobiny, która się rozpuściła i wymieszała z innymi składnikami»^[5].

W ciszy naszej modlitwy, a także w ciągu naszego dnia, możemy pozwolić, aby słowo Boże weszło do naszego życia jako odrobina zakwasu. W ten sposób, krok po kroku, zakwas może działać w naszym sercu i w naszych działaniach, przekształcając nasze życie w dobry i smaczny chleb. Być może zdarzyło się nam podczas

czytania Pisma Świętego, że naszą duszę poruszył jakiś werset, jakiś obraz czy zdanie. W tych przypadkach możemy zachować to słowo, mieszając je z naszym codziennym życiem, aby je zakwasiło i przebóstwiło. «Biblia przestrzega nas, że głos Boga rozbrzmiewa w spokoju, w czujności, w milczeniu. (...) Słowo Boże nie jest jedynie tekstem do czytania, ale żywą obecnością, dziełem Ducha Świętego, który pociesza, poucza, daje światło, siłę, orzeźwienie i radość życia. Czytajmy Biblię. Czytanie małego fragmentu, jednego czy dwóch fragmentów Biblii, to jak otrzymać krótkie telegramy Boga, które od razu trafiają do serca»^[6].

W przypowieści o zaczynie pojawia się pewna kobieta. Możemy pomyśleć, że w gruncie rzeczy tą kobietą jest Maryja, która zawsze pracuje, aby włożyć zaczyn Chrystusa do serc swoich dzieci, aby

sprawić, by nasze życie rosło i
dojrzewało.

[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 13
czerwca 2021r.

[2] Św. Jan Chryzostom, *Homilie na
Ewangelię według św. Mateusza*, nr
46.

[3] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, nr
9.

[4] Tamże.

[5] Tamże, nr 257.

[6] Franciszek, *Audiencja*, 21 grudnia
2022 r.

pl/meditation/rozwazania-wtorek-30-
tygodnia-okresu-zwyklego/ (16-03-2026)